Dva a pol mesiaca ponúkali sestry zo siedmich reholí pôsobiacich na Slovensku službu ucha pre seniorov. Od pondelka do piatku – od 31. marca 2020 do 15. júna 2020 – čakali sestry na telefonáty na bezplatnej telefónnej linke, aby mohli byť blízko tým, ktorí hľadali duchovné povzbudenie či konkrétnu pomoc alebo len potrebovali vypočuť.

S nápadom prišla saleziánka sestra Monika Skalová: „V čase núdze sa mobilizujú sily a nie je veľmi čas na prepočítavanie a dlhé zvažovanie. Takto sme vstúpili aj do tejto služby – s túžbou dať odpoveď na núdzovú situáciu ako rehoľné sestry, v čom nám pomohla aj spoločnosť Slovak Telekom.“ Počas celého obdobia, keď linka fungovala, slúžilo spolu 34 sestier. Na začiatku to boli saleziánky, sociálne sestry, uršulínky, školské františkánky, po niekoľkých týždňoch sa k nim pridali satmárky, kanonisky Notre Dame a vykupiteľky. Modlitbou službu držali klauzúrne sestry: karmelitánky, redemptoristky i benediktínky. Múdro to vystihla uršulínka sestra Zdenka: „V Cirkvi nejde o konkurenciu, ale o spojenie síl v službe Bohu a ľuďom.“ Práve spojenými silami mohli „byť v pohotovosti“ a v uplynulom období zdvihnúť telefón volajúcim 85- až 100-krát za týždeň.

Pripravené poslúžiť

Pre sestry išlo o prvú skúsenosť s takouto formou služby iným – služby čakania i očakávania, veď nikdy nevedeli, kto sa ozve na druhej strane. „Verím, že služba pomohla mnohým prekonať krízové chvíle samoty, zistili, že neostali sami, ale že je tu niekto, kto má o nich záujem, aby im tie chvíle spríjemnil, pomohol im, povzbudil ich a hlavne ich podporil modlitbou,“ opísala svoje postrehy sestra Patrícia, vykupiteľka.

Supervíziu tímu zastrešovala sestra Marta Andraščíková zo Spoločnosti sociálnych sestier. Pravidelné školenia či zdieľania zo služby raz za týždeň alebo za dva prebiehali formou videokonferencií. „Dostala som základný vhľad, ten zjednotil spoločný postup a posilnil v službe pomáhať,“ opísala supervízne stretnutia sestra Renáta z toho istého rehoľného spoločenstva. Už na začiatku bolo potrebné definovať poslanie služby – nemôže ísť o odbornú ani o systematickú pomoc či terapiu, ale o jednorazovú pomoc formou načúvania ľuďom v ich núdzi, aj keď niektorí volali na linku opakovane. Presne, ako zhrnula supervíziu jedna zo sestier: „Zároveň som mala istotu, že ak narazím na akýkoľvek problém, mám za sebou kompetentných ľudí, na ktorých sa môžem obrátiť.“

O čom ste sa to rozprávali?

S volajúcimi sa sestry modlili, zdieľali, radili im. Ale najmä počúvali. Sestre Hermane, satmárke, utkvel v srdci najviac jeden telefonát: „Volala mi pani, ktorá mala 25 vnúčat a v najťažšom období ju nik z nich nenavštívil. Stačilo sa naozaj porozprávať, upriamiť pozornosť iným smerom a už vedela, ako má ďalej pokračovať. V posledných týždňoch veľa ľudí ďakovalo. Lekárky – dôchodkyne, ktoré vedeli, aké je to všetko naokolo ťažké.“ Jej spolusestra Eva to opísala ako krásnu neviditeľnú, ale počuteľnú alebo aj vypočuteľnú službu.

Zaujímavé postrehy ponúkla tiež sestra Angela, vykupiteľka: „Čas pandémie prinútil ľudí pozrieť sa do svojho vnútra a hľadať pomoc. Mnohokrát si neuvedomujeme, že to, čo sa nám „stáva“, neprišlo „z vesmíru“, ale často sme si to privodili sami. Ľudia občas považujú modlitbu za spôsob, ako sa vyhnúť následkom svojich činov, a chcú, aby niekto iný svojím príhovorom za nich všetko s Pánom vybavil. Ale mnohí skutočne veria v silu modlitby. Volali aj ľudia, ktorí na začiatku telefonátu plakali z bezmocnosti a po rozhovore boli povzbudení, že východisko majú aj vo svojich rukách. Znova našli pokoj alebo aspoň čiastočné riešenie svojho problému či povzbudenie.“

Čo môžeme dať

Sestra Stanislava, kanoniska Notre Dame, si uvedomila, „že stáť (aj keď len duchovne) pri niekom, kto má skutočný problém, je mnohokrát to najviac, čo môžem dať. Tiež mi veľmi pomáhala modlitba príhovoru, ktorou som zvykla ukončiť rozhovor.“

Boh chce pôsobiť naliehavo prostredníctvom kňazov a rehoľníkov vo svete. Mnohí ľudia však nedokážu prísť na spoveď či osobné stretnutie, no koľkí dnes žijú online – práve do tohto prostredia by sme mali viac preniknúť a v ňom začať. Sestra Anna, školská sestra, vystihla v krátkosti postrehy po mesiacoch služby: „Veľmi ma oslovovalo, keď volali preto, že prosili o modlitbu. Je to dôkaz, že nás ľudia ešte stále potrebujú a najmä spoliehajú sa na naše modlitby.“

Keď sa akýkoľvek projekt končí, žiada sa hodnotiť či reflektovať. Iniciátorka projektu sestra Monika Skalová to vyjadrila takto: „Žasla som a som hrdá na sestry z rôznych reholí, ako sa do služby vložili a prinášali návrhy, čo by bolo dobré, čo možno vylepšiť, čo by nám pomohlo. Sestra Marta napríklad ponúkla odborné vstupy a supervízne stretnutia on-line, sestra Františka Čačková, školská sestra, zastrešovala technickú a komunikačnú stránku medzi nami a sama bola tiež ponorená do služby ucha. V uplynulých mesiacoch sa nám ozvali aj iné organizácie, od ktorých sme vnímali nesmiernu podporu. Teším sa, že to vyšlo. Som vďačná za každú sestru, ktorá sa do služby vložila, za krásnu spoluprácu medzi nami a tiež za to, že nad všetkým sme vnímali Božie požehnanie a dostávali sme jeho silu.“

O rehoľných spoločenstvách na Slovensku – mužských a ženských, ich poslaní a charizme sa dočítate na https://rehole.sk/. Aktuálne dianie v reholiach doma či vo svete môžete sledovať na https://zasvatenyzivot.sk/ alebo na https://kvrps.sk/.

Františka Čačková, OSF

The post Všetko má svoj čas – je čas hovoriť i čas počúvať appeared first on Zasvätený život.

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)